

Ondier

De druif die geleidelijk mijn huis overgroeit, heeft geprofiteerd van de hete zomer. De takken kropen ijverig over het dak in de richting van de zon. Daarbij maakte de plant geen onderscheid tussen pannen en glas. Vanuit de huiskamer was het een fraai gezicht, natuurlijke gordijnen van druivenbladeren met trosjes blauwe bessen voor de tuimelramen.

Toen september was aangebroken, accentueerden de vergelende druivengordijnen het korten van de dagen. Bij bewolkt weer was het vroeg in de middag al schemerig binnenshuis. Het werd tijd dat ik de ramen ontdeed van druivenranken. Met de snoeischaar in de aanslag beklom ik de ladder die ik tegen het dak had gezet, maar voordat ik het bedruifde raam bereikt had, kwam er iets kleins als een projectiel uit het gebladerte op me af om zich met geweld in mijn onderlip te boren. Ik voelde een scherpe pijn. In een oogwenk stond ik weer op de grond naast de ladder. Toen ik naar boven keek naar de plaats des onheils zag ik een tiental wespen driftig heen en weer vliegen. Pas toen werd me duidelijk dat ik door een wesp was gestoken. Kennelijk zat er een wespennest onder de dakpannen bij het raam.

De uren erna zwol mijn lip op tot vreemde proporties en de zwelling breidde zich de volgende dagen uit naar de aangrenzende wang. Op straat werd ik nagestaard door onbekenden en ik moest keer op keer uitleggen waardoor mijn tijdelijke mismaaktheid veroorzaakt was. Inderdaad, ik had me in een wespennest gestoken. Als het beestje een centimeter hoger had gevlogen, was deze column misschien niet eens geschreven. Een dergelijke zwelling in je keel kan fataal zijn. Nee, de natuur is lang niet altijd vredig en romantisch.

Wespen kunnen bovendien verschrikkelijk irritant zijn, vooral wanneer ze op een terras willen delen in onze welvaart. Hun vasthoudendheid bij pogingen om een druppel limonade te bemachtigen, kan wedijveren met de bekeringsdrift van sommige Jehovagetuigen. Door deze eigenschap en vanwege hun giftige angel belanden wespen, tezamen met muggen, vlooien, vliegen, kakkerlakken, ratten en dergelijk gespuis, in de gemengde categorie van 'ongedierte'. Waarmee die beestjes vogelvrij zijn verklaard.

Ergens mag ik ze toch wel, de wespen met hun zwart-geel gestreepte boevenpak. Ze maken er met die schrikkleuren geen geheim van dat ze gewapend zijn. Als je de wereld vanuit hun perspectief bekijkt, was de wesp die mij attackeerde een held. Ze verdedigde huis en haard tegen een opdringerige reus, met gevaar voor eigen leven.

De meeste mensen, die ik mijn verhaal vertelde, veronderstelden dat ik direct naar de gifspuit had gegrepen om het wespennest uit te roeien. Ik heb het maar laten zitten. Het wespenseizoen liep toch op z'n eind. Binnen een paar weken zijn alle werksters gestorven en de koningin zoekt dan een beschut plekje om in haar eentje te overwinteren. Volgend jaar zal ze proberen om ergens anders opnieuw een kolonie te stichten.

En die druivengordijnen kunnen best nog even blijven hangen.

Eef Arnolds

De tekst is eerder verschenen in het tijdschrift Jonas 74. 2003.